

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 16 0 К 000043 17 Кв 3
Бања Лука, 24.8.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњиченог А.Х., због кривичног дјела тешко убиство из члана 149. став 1. тачка 5. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о приједлогу Окружног јавног тужилаштва Приједор број Т22 0 КТ 0000001 17 од 18.8.2017. године, за продужење притвора против осумњиченог, након изјашњења поводом тог приједлога осумњиченог и његовог браниоца, адвоката Д.С. из Б.Л., донио је дана 24.8.2017. године,

Р Ј Е Ш Е Њ Е

На основу члана 200. став 3. у вези са чланом 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске, продужава се притвор против осумњиченог А.Х., за још 1 (један) мјесец, тако да притвор по овом рјешењу може трајати најдуже до 27.9.2017. године до 07,50 часова.

О б р а з л о ж е њ е

Окружно јавно тужилаштво Приједор, поднијело је овом суду приједлог за продужење притвора број Т22 0 КТ 0000001 17 од 18.8.2017. године, против осумњиченог А.Х., против кога се води истрага због кривичног дјела тешко убиство из члана 149. став 1. тачка 5. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС). Продужење притвора је предложено за још 2 (два) мјесеца, из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачке б) и г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

На рочишту за изјашњење поводом приједлога за продужење притвора, одржаном дана 22.8.2017. године пред Окружним судом у Приједору, у смислу члана 200. став 5. ЗКП РС, окружни јавни тужилац из Приједора, Љубо Мацановић је, у цијелости, остао код поднесеног приједлога, док је бранилац осумњиченог, адвокат Д.С. из Б.Л., изјавио противљење приједлогу за продужење притвора, оспоравајући постојање посебних притворских разлога из члана 197. став 1. тачке б) и г) ЗКП РС. Осумњичени се сагласио са излагањем свог браниоца.

Размотривши приједлог за продужење притвора, доказе и списе истражног предмета, на којима се приједлог заснива, као и изјашњење одбране поводом приједлога, овај суд је одлучио као у изреци рјешења, из следећих разлога:

Постојање основане сумње да је осумњичени А.Х. починио кривично дјело тешко убиство из члана 149. став 1. тачка 5. КЗ РС, које му се ставља на терет наредбом о спровођењу истраге Окружног јавног тужилаштва Бања Лука, број Т22 0 КТ 0000001 17 од 28.5.2017. године, утврђено је и образложено приликом доношења ранијих рјешења Окружног суда у Приједору о одређивању (28.5.2017. године) и продужењу (26.6.2017. године) притвора осумњиченом. Оцјеном, до сада прикупљених доказа, који су достављени овом суду, уз приједлог за продужење притвора, како појединачно сваког доказа, тако и доводећи их у међусобну везу, и то исказа осумњиченог, који признаје да је, критичног дана, лишио живота своју супругу, А.Х.1 и Е.Х., исказа свједока Х.Ј., у чијој кући је дјело извршено а у којој је, као подстанар живјела оштећена А.Х.1, исказа свједока, малолетних А. и Е.Х.1, заједничке дјеце осумњиченог и оштећене А.Х.1, свједока Ј.Т., мајке оштећене А.Х.1, те материјалних доказа пронађених приликом увиђаја на лицу мјеста и прибављених у поступку истраге, овај суд утврђује постојање основане сумње да је осумњичени А.Х., починио кривично дјело тешко убиство из члана 149. став 1. тачка 5. КЗ РС, за које се истрага спроводи. Тиме је испуњен општи, законски услова примјене мјере притвора.

Надаље, и даље стоје разлози за продужење притвора осумњиченом, садржани у одредби члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. Такав закључак овај суд налази у чињеници да се осумњиченом ставља на терет да је извршио кривично дјело тешко убиство из члана 149. став 1. тачка 5. ЗКП РС, за које се може изрећи казна затвора од 10 (десет) година или казна дуготрајног затвора, чиме је остварен објективни услов за примјену притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. Имајући у виду начин извршења кривичног дјела, за које се истрага спроводи, те посљедицу дјела (лишење живота два лица, своје супруге и Е.Х., те бројност повреда нанесених ножем и сјекиром), су околности које, у својој укупности, представљају оправдану бојазан да би пуштање осумњиченог на слободу довело до ванредних околности, које би представљале стварну пријетњу нарушавању јавног реда, како на подручју града П., гдје је дјело извршено, тако и шире, посебно града Б., са ког подручја је оштећени Е.Х.. Тиме се стичу сви услови за продужење притвора по притворском разлогу из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП.

Насупрот томе, у односу на притворски разлог по члану 197. став 1. тачка б) ЗКП РС, по којем је тужилац предложио продужење притвора, овај суд налази да нема основа за продужење притвора и по том разлогу. Наиме, обзиром на, до сада, прибављене доказе наведене у приједлогу и цијенећи околности на које се свједоци из приједлога за продужење притвора требају саслушати (а неке од њих претходно пронаћи и утврдити идентитет), по оцјени овог суда, не произилазе нарочите околности и опасност да ће осумњичени, утицајем на те свједоке, ометати истрагу, па тиме ни притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС.

Када се има у виду сложеност поступка истраге, посматрано с аспекта доказног материјала који је до сада прибављен и кога је нужно у даљем току истраге прибавити (вјештачење биолошких и других трагова пронађених приликом увиђаја, неуропсихијатријско вјештачење осумњиченог и вјештачење алкохола у крви), аргументи тужиоца, којима се поткрепљује приједлог за продужење притвора, те тежина кривичног дјела за које се истрага спроводи, овај суд налази да наведене околности представљају нарочито важне разлоге у смислу члана 200. став 3. ЗКП РС, уз постојање напријед утврђеног посебног притворског разлога.

Продужење притвора у смислу одредбе члана 200. став 3. ЗКП РС, поред постојања неког од разлога за притвор, условљено је и тежином кривичног дјела за које се истрага спроводи, посматрано кроз запријећену казну (прецизирано на кривично дјело за које се може изрећи казна затвора 10 (десет) година или дуготрајни затвор) и постојањем нарочито важних разлога који оправдавају продужење притвора преко три мјесеца.

У конкретном случају, остварен је законски услов за продужење притвора, у смислу цитиране законске одредбе, који се огледа у тежини дјела, обзиром на запријећену казну за кривично дјело за које се води истрага, а нарочито важни разлози, као један од кумулативно прописаних услова за продужење притвора у смислу одредбе члана 200. став 3. ЗКП РС у фази истраге, се манифестују у сложености поступка истраге, посматрано са аспекта доказног материјала који је нужно у даљем току истраге прибавити.

Имајући у виду одредбу члана 196. став 4. ЗКП РС, према којој трајање притвора мора бити сведено на најкраће нужно вријеме, те да је дужност свих органа који учествују у кривичном поступку да поступају са посебном хитношћу, приједлог тужиоца у том правцу, те обим и карактер истражних радњи које је потребно обавити у даљем току истраге, посебно имајући у виду вријеме када су издане наредбе за наведена вјештачења, овај суд сматра да је продужење притвора у трајању од 1 (један) мјесец, потребан период у коме ће се довршити истрага.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 200. став 3. у вези са чланом 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, одлучено као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Поука о праву на жалбу:

Против овог рјешења допуштена је жалба у року од 3 (три) дана по пријему истог, жалбеном вијећу Врховног суда Републике Српске. Жалба не задржава извршење рјешења.

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић